

steds i Verden“. Dette lyder jo særdeles godt. Man kunde vel til en vis Grad ogsaa fremhæve andre Foranstaltninger, der er trufne her i Landet, som havde haft noget lignende Virkninger om ikke i saa stor en Udstrækning, som her er fremhævet for Sukkerets Vedkommende. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Befolkningens Forsyning med Brød og med Smør, de store Tilskud til kommunale Dyrtidsforanstaltninger og til Arbejdsløshedsunderstøttelse og lignende. Men naar man vil fremhævet dette, bør man heller ikke glemme at tilføje, at paa samme Tid er Statens Gæld forøget med adskillige Hundrede Millioner af Kroner, og samtidig er der gentagne Gange paalagt Befolkningen meget høje og følelige Skatter baade til Stat og til Kommune. Naar man fremhæver den ene Side, bør man ogsaa rettelig fremhæve den anden.

Men jeg skal ikke opholde mig videre ved dette, men gaa tilbage til Sukkeret. Jeg synes næsten, at jeg her kan se, hvad Ministeren tænker. Ministeren tænker ganske sikkert, hvad dette Spørgsmaal angaar, at naar vi har kunnet tildele Befolkningen meget og billigt Sukker saaledes, at der ikke er noget andet Land, hvis Befolkning i den Henseende kan stilles ved Siden af Befolkningen her i Landet, saa har dette kunnet lade sig ordne, uden at Staten har ydet noget Tilskud dertil af Betydning. Det fremhævede den højtærede Minister ogsaa i sine Udtalelser i Folketinget, idet han sagde, at hele denne Ordning har vi kunnet gennemføre, uden at det har været nødvendigt at yde et Statstilskud hertil paa mere end $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg vil gerne sige et Par Ord om dette, fordi denne Udtalelse forekommer mig lidt misvisende og let vil kunne give Anledning til Misforstaaelse hos Befolkningen og senere til en ikke ringe Utilfredshed. Forholdet er jo ganske sikkert, saaledes som Ministeren har fremhævet, at der til Sukkerordningen i nogle Aar kun er krævet et Tilskud fra Statens Side paa i alt $3\frac{1}{2}$ Mill. — hvortil naturligvis kommer de ret betydelige Udgifter, Staten har haft til Administration og Ordningen af hele Spørgsmaalet, men det er i alt Fald noget, jeg ikke her skal omtale nærmere. Men nu rejser Spørgsmaalet sig, hvorledes vil Forholdet stille sig for det kommende Aar? Den højtærede Minister nærer jo den Opfattelse og det Ønske, som jeg fuldt ud deler, at Sukkerordningen i det kommende Aar skal hvile i sig selv, det vil altsaa sige, at Ordningen skal finde Sted, uden at der kræves noget Tilskud dertil fra

Statens Side. Men naar dette skal lade sig gøre, vil vi ganske sikkert hurtigt kunne blive enige om, at en meget stor og betydelig Forhøjelse af Sukkerpriserne i det kommende Aar vil være nødvendig. Thi dette med de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Sukkerordningen har kostet, er ikke saaledes at forstaa, at det har været tilstrækkeligt til Sukkerordningen i indeværende Aar. Forholdet er derimod det, ssa vidt jeg kan se af de Oplysninger, der foreligger i en Skrivelse fra den overordentlige Kommission af 28. Marts dette Aar, at Sukkerordningen i indeværende Aar vil kræve 16—18 Mill. Kr. i Tilskud. Og naar det er lykkedes at tilvejebringe dette Beløb, og kun med et Tilskud fra Staten af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ligger det i, at der er opsparret et Beløb ved Sukkerordningen fra tidligere Aar paa godt 13 Mill. Kr. De 13 Mill. Kr. og de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Staten nu skal yde, er det, som Sukkerordningen i indeværende Aar koster at gennemføre. Men hvad vil det saa betyde, naar Ordningen i det kommende Aar skal hvile i sig selv? Jeg kan ikke se rettere end, at det vil betyde, at Sukkerpriserne i det kommende Aar skal sættes op med 30, 40, maaske 50 pCt. Vi skal have Priserne saaledes op, at vi kan slaa en Streg over disse 16—17 Mill. Kr., der er ydede til Ordningen i Aar, og saa meget op, at vi er i Stand til ogsaa at dække de forøgede Produktionsudgifter ved Tilvejebringelsen af Sukkeret. Men hvis det skal blive Resultatet, at vi skal sætte Sukkerpriserne for det almindelige Forbrug saa højt op, saa tror jeg, mange Forbrugere omkring i Landet vil tænke som saa, at det dog vist havde været nok saa rigtigt og nok saa forsvarligt, om vi for indeværende Aar havde holdt noget igen paa disse store Tilskud til Nedsættelse af Sukkerpriserne. Derved vilde vi have faaet en langt mere jævn og rolig Ordning af dette Spørgsmaal, end vi nu vil faa. Jeg kan for mit Vedkommende ikke nægte, at hvis dette Spørgsmaal havde foreligget saaledes, at man kunde have set Virkningerne deraf, da vi i Fjor gennemførte Kornloven og paa denne Lov vedtog en betydelig Nedsættelse af Sukkerprisen, saa vilde jeg for mit Vedkommende have foretrukket at gaa lidt mindre stærkt frem med denne store Nedsættelse, saaledes at vi i det kommende Aar kunde have undgaaet denne meget betydelige Forhøjelse, som vi nu sikkert maa se at faa gennemført. Jeg tror, at den højtærede Minister kunde have gavnet denne Sag ved at være lidt mindre flot og lidt mindre pyntesyg — om jeg maa bruge det Udtryk — i Fjor, da vi behandlede dette vigtige Spørgsmaal.